

ORANŽOVÝ ADIKTOLOG

V sobotu 13. 7. 2019 se naše drahá psychiatrická léčebna proměnila v závodistiště, kde se měřily síly mezi závislými, nezávislými, i terapeuty, a to hned ve třech disciplínách – plavání, kolo a běh, tedy triatlon. Já jsem měl tu čest zúčastnit se příprav plavecké části závodu, následně zajišťovat bezpečnost a v případě nutnosti zachraňovat.

Vše pro mě začalo v sobotu ráno, kdy jsem byl panem Debnárem, vrchním velitelem tohoto skotačení, povolán do služby k vytyčování trasy na rybníku. Přidělili mě k obojživelné jednotce společně se stokilovým člověkem, který se představil jako Mára a hned zpočátku mě zaujal dobrou náladou, i přesto že přšelo, byla zima, a jediné, co jsme měli s sebou k obědu, byl heřmánkový čaj. Bylo půl osmé a start byl naplánován na jedenáct hodin, což mojí pofidérně impregnovanou šustákovou bundu nikterak netěšilo. Následovalo fasování výbavy nutné pro splnění úkolu. Naší primární zbraň byl nafukovací člun se dvěma plastovými vesly a nápisem „Made in China,“ který poskytl náš pracovní terapeut pan Březina s informací, že toto plavidlo je striktně nekuřácké, protože hrozí propálení. To nás pobavilo vzhledem k faktu, že do člunu napršelo pět centimetrů vody jen během nafukování. Dále jsme byli vybaveni záchrannými pomůckami v podobě plovacích kruhů s výjevy od Walta Disneyho, které laskavě zapůjčily dcery majitele člunu. Náš pracovní terapeut pan Březina byl nejen organizátor, ale i závodník, takže po základním vyzbrojení nás převedl k veliteli plaveckého úseku panu Nožičkovi. Admirál Nožička nás dozbrojl sadou nutnou pro vytyčení trasy. Obdrželi jsme čtyři prázdné kanystry nastříkané oranžovým sprejem a čtveřici jakýchsi svařených činek, rovněž oranžových. Činky jako závaží byly přivázané lanem k prázdným kanystrům – tedy bójkám. Takto vybaveni jsme se vydali k rybníku.

U rybníka se ukázalo, že pan admirál Nožička se bude rovněž účastnit závodu, takže jsme absolvovali rychlý brífink, po němž nám bylo plně svěřeno vedení nad vytyčováním čtyřsetmetrové trati i nad případnou záchranou tonoucích. Do nafouknutého člunu jsem jako kormidelník nastoupil první já a Mára naložil soustavu osmi činek čtyř lan čtyř kanystrů, což dohromady vytvářelo zamotaný oranžový nesmysl. Dále přidal dva dětské kruhy a polyesterovou „záchranu“ desku. Nakonec jsem nainstaloval do plastových držáků plastová vesla. Stokilový kapitán se s vítězoslavným pohledem nalodil jako poslední a zatáhl střechu -tedy sedl si na obrubu člunu spolu s lososovým slunečníkem, evidentně zakoupeným se čtyřprocentní slevou a zavelel k vyplutí.

Při zapouštění první bóje určené k obeplavání jsme byli již kompletně promoklí a oranžoví díky důkladně nastříkaným kanystrům s činkami. Mára však hrdinně vyskakoval z člunu a vlastním tělem měřil hloubku, aby závodníci byli nuceni okolo bójí plavat a ne chodit, jako tomu bylo v minulých ročnících. Všechny čtyři oranžové bóje se nám podařilo nakonec rozmístit po rybníku tak, že byli v přijatelné hloubce a dle mokrého oranžového telefonu s GPS měřila trať 370 m. Tuto část mise jsme tedy splnili perfektně a po odstartování v jedenáct už zbývalo jen dohlížet na průběh závodu – brnkačka.

Když se jeden ze závodníků začal topit, byli jsme asi 150 metrů od něj. Mára neváhal a vrhl se do vody. Já jsem se plnou silou opřel do plastových vesel a zanedlouho jsem Máru dojel, což zkazilo dojem pobřežní hlídky. Na místo jsme dorazili současně, ale to už byl přidušený fialový Radim na souši v péči paní magistry Vlčkové, dostal oranžovou „krizovou deku“. Do člunu jsem tedy nabral opět jen oranžového Máru. Celá situace tak připomínala sjezd sociální demokracie. Nejen barvou. Incident se odehrál pár metrů od břehu, kde by se podobná situace, jak jsme si mysleli, přihodit nemůže. Tato úvaha se ukázala jako lichá. Tonoucímu však duchapřítomně pomohla jedna ze závodnic, a tak jsme i tento úkol považovali za splněný. Všichni závodníci přežili.

Následovalo už jen vytažení bójek, u čehož zoranžověl konečně i žabinec na mé mokré bundě. Nakonec jsme všechny ty oranžové věci vyfoukli, rozmotali, odvázáli, sbalili, naložili, odvezli a vyložili. Domů do léčebny jsme dorazili těsně před vyhlásováním výsledků, takže jsme si ještě stihli užít zaslouženou odměnu. Dostali jsme zdarma klobásu – oranžovou.

Napsal JK